

"יש מידה שצריך להשתמש בה ברוב המקומות, ויש מידה שצריך להשתמש בה מעט. וזה דומה לעושה תבשיל, וצריך ירק ובשר ומים ומלח ופלפלון, וכל אלו המינים צריך ליקח מכל אחד כשיעור: מזה מעט ומזה הרבה. אם ימעט הבשר - יהיה רזה, אם ירבה מלח - לא יהיה נאכל מחמת מלחו. וכן כולם: אם ימעט במה שצריך הרבה, וירבה במה שצריך מעט - יהא המאכל מקולקל. אבל הבקי, אשר יקח מכל אחד משקל הראוי, אז יהא המאכל ערב ומתוק לאוכליו. וכעניין הזה במידות: יש מידות שצריך ליקח מהן מרובה, כגון הענווה והבושת ודומיהן, ויש מידות שצריך ליקח מהן מעט, כגון הגאווה והעזות והאכזריות. לכן בהיות האדם שוקל בפלס המאזנים ליקח מכל מידה שיעורה, לא יפחת ולא יוסיף - בזה יגיע לתכלית הטובה." (אורחות צדיקים - הרמח"ל)

"יש מידה שצריך להשתמש בה ברוב המקומות, ויש מידה שצריך להשתמש בה מעט. וזה דומה לעושה תבשיל, וצריך ירק ובשר ומים ומלח ופלפלון, וכל אלו המינים צריך ליקח מכל אחד כשיעור: מזה מעט ומזה הרבה. אם ימעט הבשר - יהיה רזה, אם ירבה מלח - לא יהיה נאכל מחמת מלחו. וכן כולם: אם ימעט במה שצריך הרבה, וירבה במה שצריך מעט - יהא המאכל מקולקל. אבל הבקי, אשר יקח מכל אחד משקל הראוי, אז יהא המאכל ערב ומתוק לאוכליו. וכעניין הזה במידות: יש מידות שצריך ליקח מהן מרובה, כגון הענווה והבושת ודומיהן, ויש מידות שצריך ליקח מהן מעט, כגון הגאווה והעזות והאכזריות. לכן בהיות האדם שוקל בפלס המאזנים ליקח מכל מידה שיעורה, לא יפחת ולא יוסיף - בזה יגיע לתכלית הטובה." (אורחות צדיקים - הרמח"ל)

"יש מידה שצריך להשתמש בה ברוב המקומות, ויש מידה שצריך להשתמש בה מעט. וזה דומה לעושה תבשיל, וצריך ירק ובשר ומים ומלח ופלפלון, וכל אלו המינים צריך ליקח מכל אחד כשיעור: מזה מעט ומזה הרבה. אם ימעט הבשר - יהיה רזה, אם ירבה מלח - לא יהיה נאכל מחמת מלחו. וכן כולם: אם ימעט במה שצריך הרבה, וירבה במה שצריך מעט - יהא המאכל מקולקל. אבל הבקי, אשר יקח מכל אחד משקל הראוי, אז יהא המאכל ערב ומתוק לאוכליו. וכעניין הזה במידות: יש מידות שצריך ליקח מהן מרובה, כגון הענווה והבושת ודומיהן, ויש מידות שצריך ליקח מהן מעט, כגון הגאווה והעזות והאכזריות. לכן בהיות האדם שוקל בפלס המאזנים ליקח מכל מידה שיעורה, לא יפחת ולא יוסיף - בזה יגיע לתכלית הטובה." (אורחות צדיקים - הרמח"ל)

"יש מידה שצריך להשתמש בה ברוב המקומות, ויש מידה שצריך להשתמש בה מעט. וזה דומה לעושה תבשיל, וצריך ירק ובשר ומים ומלח ופלפלון, וכל אלו המינים צריך ליקח מכל אחד כשיעור: מזה מעט ומזה הרבה. אם ימעט הבשר - יהיה רזה, אם ירבה מלח - לא יהיה נאכל מחמת מלחו. וכן כולם: אם ימעט במה שצריך הרבה, וירבה במה שצריך מעט - יהא המאכל מקולקל. אבל הבקי, אשר יקח מכל אחד משקל הראוי, אז יהא המאכל ערב ומתוק לאוכליו. וכעניין הזה במידות: יש מידות שצריך ליקח מהן מרובה, כגון הענווה והבושת ודומיהן, ויש מידות שצריך ליקח מהן מעט, כגון הגאווה והעזות והאכזריות. לכן בהיות האדם שוקל בפלס המאזנים ליקח מכל מידה שיעורה, לא יפחת ולא יוסיף - בזה יגיע לתכלית הטובה." (אורחות צדיקים - הרמח"ל)